

Orde van dienst voor Witte Donderdag

Orgelspel: D. Bédard – Ubi Caritas (Var I)

Welkom en bemoediging

Lied 882: 1, 2, 5 (archieff)

Groet

PieterPetrusPad

Stemmen zweven, voetstappen verwachten
een rustpunt op hun pad.
Uitzicht voordat de tocht te lang wordt.

Onderweg volgden voeten een duidelijk spoor
of liepen vast, klommen over een hek,
misten een afslag, woorden worden scherper.
Een richtingaanwijzer sust de gemoederen;
Ze weten zich op het goede spoor.

De banden knellen terwijl hun rugzak leger wordt,
leeftocht voor onderweg raakt op.
Het gast huis wenkt en wacht op vermoeide voeten.
Schoenen laten hun sporen na.
De deur staat open, de tafel is gedekt,
etensgeuren laten hun neus te gast gaan.
Kaarslicht roept een warm welkom.

Voeten onthullen ontbering en blarenpleisters.
Warme thee tovert kleur op vermoeide gezichten.
Voetenbadjes met lauwwarm water nodigen uit.
Bruistabletten blazen ontspanning.
Een zachte doek droogt tranende voeten.
Zoveel aandacht maakt bijna verlegen.

Voor wie een lange tocht heeft afgelegd,
is er onderweg vaak iemand die geven wil.

Gelukkig de mens die ontvangen kan.

- Lien Doorduyn

Schriftlezing: Johannes 13:1-11

Lied over Filippenzen 2 - 160b

Orgelspel: D. Bédard – Ubi Caritas (Var II)

Gedicht: smaken, ruiken, voelen, horen, zien.

smaken, ruiken, voelen, horen, zien.

Laten er vijf zintuigen zijn,
een kwestie van smaak,
smaken smaken naar meer.

Een fijne neus voor
de geur van gras, van lente
en de zilte lucht van zee.

Voelen op de tast, de tastzin van het leven,
bitterzoet

Open handen en geen vuist hoeven maken

Wie horen wil, kan voelen,
het gevoel dat je niet bedriegt.
Gevoeligsdichter, dichterbij het gevoel,
Gevoeligslezer, kan het nog dichter?

Eerst zien en dan geloven,

ongelofelijk, je weet niet wat je ziet.

Wie wast wie de oren, geeft er een draai om, ... of aan.
De stilte na een onweer horen, oorverdovend stil,
soms, soms, het gefluister van een zachte bries

Ja, uiteindelijk de voeten, voeten een zesde zintuig,
tot in de tenen, ten voeten uit.!

Voetzolen, weet een folteraar van de gevoeligste lichaamsdelen,
Voetenwerk, weet een danseres van bidden met de benen
Schoorvoetend, weet een aarzelaar van gaan,
pelgrim of marathon en alles daartussen.
Een stampvoetend kind, weet van
niet voetstoots aannemen.

Nee, dan de voetwassing, zomaar en een symbolisch ritueel.
een waskom vullen en buigen, eerbiedig buigen, knielen zelfs,
een handdoek, een vaatdoek, een skötteldoek, een droogdoek.
Trage gebaren, rustige bewegingen, zorgvuldig, aandachtig,
verzachtend, verzoenend, voet voor voet en voetje voor voetje.

En altijd weer de voeten van de vreugdebode
die vrede aankondigt

lichtvoetig de weg vervolgen

- Jaap Koopmans

Overweging

Lied 38 (nieuwe opname)

Dankgebed en voorbeden

We danken u God voor het verhaal van Jezus,
een verhaal waarin we meegenomen worden,

waarin we zien wat onze weg kan zijn,
wat we tegenkomen, waar die weg ons brengt.
Geef ons de moed om het goede te doen.
Juist als we weerstand voelen,
als het goede doen ons angst aanjaagt,
als we bang zijn voor verlies,
als we bang zijn voor pijn.

We maken zoveel mee dat pijn doet God,
hebben zere plekken die ons doen opveren
als iemand de vinger erop legt,
die ons acuut doen afweren
of uithalen
als iemand ons per ongeluk of expres raakt.
Help ons te helen,
of geef ons in ieder geval de ingrediënten
om onze pijn te transformeren.
Geef ons brood voor onderweg.

Amen

We bidden ons tafelgebed.

Tafelgebed

We verheffen ons Hart God,
tot u. Het past ons u te danken.

Daarom zeggen wij u dank, Heer, Onze God,
die de dag ontrukte aan de nacht
de aarde aan de chaos
die ons leven tot hiertoe hebt bewaard
voor de dood.

Die ons verhalen hebt gegeven
vol vertrouwdheid en vreemdheid
om ons te helpen vinden
en ons aan te sporen,
op reis in het voetspoor van

uw volk, in het voetspoor van uw Liefde.
Waarom verheffen we onze stem
en zingen tegen alles wat mensen
tot stilstand brengt,
tegen alles wat ze gevangen houdt
en klein, met alle heiligen die ons zijn voorgegaan:

Lofzang: 395:1, 2, 3, 4

U danken wij God
Voor Jezus uw Zoon
de levende gestalte van uw liefde
die een weg heeft geweest met zijn woorden
en zijn onderricht
die een weg heeft geweest door de weg te gaan
die een weg heeft geweest met hoop
voor de toekomst
voor allen die onderdrukt zijn
voor allen die kleingehouden worden
voor allen die niet gezien worden
die worden geminacht en gehaat.
We gedenken met eerbied en huiver
dat hij zelf daarom geleden heeft en gedood is,
zoals dat ook met rechtvaardigen in onze tijd gebeurt.
Dank dat u zijn weg bevestigd hebt,
zo gaat het verhaal, door hem op te wekken uit de doden.
Iets wat wij vieren als we de maaltijd delen,
als we gedenken de avond waarop hij at met zijn vrienden,
zoals het verhaal vertelt:

(Matteüs 26:26-30)

Toen nam Jezus een brood, sprak het zegengebed uit, brak het brood en gaf de leerlingen ervan met de woorden: 'Neem, eet, dit is mijn lichaam.'

En hij nam een beker, sprak het dankgebed uit en gaf hun de beker met de woorden: 'Drink allen hieruit, dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor velen wordt vergoten tot

vergeving van zonden. Ik zeg jullie: vanaf vandaag zal ik niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag komt dat ik er met jullie opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van mijn Vader.'

Daarom bidden wij, God,
om uw Geest in ons midden die levend maakt,
zaai uw gerechtigheid in ons midden, opdat wij onze aarde
als Goede Aarde bewonen in vrede en vreugde,
vandaag en alle dagen.
In eeuwigheid
Amen.

Als we eten van dit brood,
en drinken uit deze beker,
worden wij verbonden met elkaar
het opgestane lichaam van onze Heer
ten dienste van zijn Rijk dat komt.
Maranatha!

Onze Vader

Amen...

Wij lezen nu samen nog een kort schriftgedeelte.
Daarna bent u tot 20:15 welkom om hierheen te komen en een
voor een hier door de kerk te gaan
en brood en wijn te ontvangen.

Schriftlezing: Johannes 14:27-31